

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání, konaném dne 29. července 2020, o odvolání **obžalovaného jménem D. M. G.**, narozeného XXXX v XXXX, Rumunsko, bytem na území ČR – XXXX, XXXX, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 25. 5. 2020 č. j. 5 T 56/2020-53

takto:

Podle § 257 odstavec 1 trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu.

Podle § 257 odstavec 1 písmeno d) trestního řádu za použití § 307 odstavec 1, 2 trestního řádu se **nově rozhoduje** tak, že se trestní stíhání obžalovaného pro skutek přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil tak, že

- dne 9. 3. 2020 od přesně nezjištěné doby do 02:05 hod v Brně, nejméně na silniční komunikaci ulice Markéty Kuncové s křižovatkou ulice Svatoplukova, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, řídil po předchozím vědomém požití alkoholických nápojů osobní motorové vozidlo tov. zn. XXXX, reg. zn. XXXX, přičemž opakovanými dechovými zkouškami přístrojem zn. Dräger mu byla dne 9. 3. 2020 v čase 02:06 hod naměřena hladina 1,04 promile alkoholu v dechu a v čase 02:14 hod 1,00 promile alkoholu v dechu, kdy se na výzvu policejního orgánu následně podrobil lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve (provedeným dne 9. 3. 2020 v 02:31 hod v Psychiatrické nemocnici v Brně), při kterém bylo v odebraném vzorku krve zjištěno 1,15 g/kg alkoholu v krvi,

podmíněně zastavuje.

Podle § 307 odstavec 2 písmeno a), b), odstavec 3 trestního řádu se obžalovanému **stanoví** zkušební doba podmíněného zastavení trestního stíhání v trvání

12 (dvanácti) měsíců,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Milana Hašlíková

a to za současného uložení povinnosti zdržet se během zkušební doby činnosti, spočívající v řízení motorových vozidel, a složení peněžité částky ve výši 30 000 Kč, určenou státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku (dále jen „tr. zák.“), kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tak, že
 - dne 9. 3. 2020 od přesně nezjištěné doby do 02:05 hodin v Brně, nejméně na silniční komunikaci ulice Markéty Kuncové s křižovatkou ulice Svatoplukova, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, řídil po předchozím vědomém požití alkoholických nápojů osobní motorové vozidlo tovární značky XXXX, registrační značky XXXX, v osobním vlastnictví, přičemž opakovanými dechovými zkouškami přístrojem zn. Dräger mu byla dne 9. 3. 2020 v čase 02:06 hod naměřena hodnota ve výši 1,04 g/kg alkoholu v krvi (správně má být v *dechu*) a v čase 02:14 hod hodnota ve výši 1,00 g/kg alkoholu v krvi (správně má být v *dechu*), kdy se na výzvu policistů podrobil lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve provedeným dne 9. 3. 2020 v 02:31 hodin v Psychiatrické nemocnici v Brně, přičemž z odebraného vzorku krve byla zjištěna hodnota alkoholu ve výši 1,15 g/kg v krvi.
2. Za toto jednání byl obžalovanému podle § 274 odst. 1 tr. zák. za použití § 67 odst. 1, 2 písm. a), b), odst. 3 tr. zák. a § 68 odst. 1, 2, 5 tr. zák. uložen peněžitý trest ve výměře 60 celých denních sazeb, kdy výše denní sazby činí 500 Kč (přičemž celková částka peněžitého trestu je 30 000 Kč). Pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl obžalovanému podle § 69 odst. 1 tr. zák. stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců. Zároveň byl obžalovanému podle § 73 odst. 1, 3 tr. zák. uložen i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, na dobu 1 roku.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce řádně a včas odvolání, když napadá všechny jeho výroky. Svého jednání lituje, doznává se k němu a stydí se za něj. Zároveň podotýká, že v důsledku předmětného skutku nezpůsobil nikomu žádnou škodu. Dosud se nikdy nedopustil trestného činu, je trestně bezúhonný. Z jeho strany se stala špatná věc, když ji nehodlá již nikdy opakovat. Držitelem řidičského oprávnění je od roku 2013, přičemž v evidenci přestupků nemá nic uvedeno. Pracuje jako OSVČ v oboru stavební práce, z důvodu čehož tak potřebuje jezdit autem. Má tedy obavu ze ztráty zaměstnání. Zároveň poukazuje na to, že svou chybou byl už nyní s ohledem na pokles výši svých příjmů značně potrestán. Obhajoba se pak domnívá, že naměřená hodnota alkoholu v krvi je stále ještě v rámci určité tolerance, když by se dal učinit uzávěr o tom, že nejde o trestný čin, ale o přestupek. Věc by tak mohla být postoupena, resp. předána do přestupkového řízení. V tomto směru by tudíž bylo potřeba pořádně se vypořádat se společenskou škodlivostí jednání obžalovaného. Dle názoru obhajoby jsou v předmětném případě splněny všechny zákonné požadavky pro podmíněné zastavení trestního stíhání podle § 307 a násl. tr. řádu. Aby obžalovaný odčinil narušený veřejný zájem, tak složil na účet soudu I. stupně částku 30 000 Kč, určenou na pomoc obětem trestné činnosti. Současně je připraven přijmout závazek, že se na přiměřenou dobu zdrží řízení motorových vozidel. V rámci veřejného zasedání odvolacího soudu pak obžalovaný uvedl, je připraven se zavázat ke zdržení řízení motorových vozidel na dobu 1 roku.

4. Odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonost a odůvodněnost oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo. Dospěl přitom k závěru, že řízení před soudem I. stupně nevykazuje žádné podstatné vady, když byla zachována a dodržena veškerá ustanovení trestního řádu, zabezpečující právo na obhajobu a řádné objasnění věci. Rovněž tak odvolací soud naznal, že postupem nalézacího soudu nedošlo k porušení práva na spravedlivý proces.
5. Soud I. stupně provedl dostatečné dokazování v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu, kdy na základě těchto důkazů byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém nemá odvolací soud žádné pochybnosti. Provedené důkazy nalézací soud také řádně zhodnotil, a to dle § 2 odst. 6 tr. řádu. Samotné odvolání obžalovaného obsahuje toliko námitku hraničního posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného (a to s ohledem na zjištěnou hladinu alkoholu v krvi), a tudíž tak naplnění zákonného znaku vyloučení způsobilosti řídit motorové vozidlo. V tomto směru je však zapotřebí odkázat na poznatky lékařské vědy a zejména pak ustálenou judikaturu, dle níž není ani nadprůměrně disponovaný řidič schopen bezpečně řídit motorové vozidlo, dosáhne-li hladina alkoholu v jeho krvi nejméně 1,00 g/kg (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 5 Tdo 874/2007 ze dne 22. 8. 2007 a sp. zn. 8 Tdo 586/2010 ze dne 19. 5. 2010). V daném případě pak byla v odebraném vzorku krve obžalovaného zjištěna hladina 1,15 g/kg alkoholu. Za tohoto stavu lze rozhodně učinit závěr o tom, že obžalovaný se v době předmětného řízení motorového vozidla nacházel ve stavu vylučujícím tuto způsobilost.
6. Po prostudování spisového materiálu je třeba konstatovat, že ačkoliv byl postup soudu I. stupně zákonný, tak přesto se odvolací soud s ohledem na učiněný návrh obžalovaného zabýval i možností použití institutu podmíněného zastavení trestního stíhání ve smyslu ustanovení § 307 tr. řádu (coby odklonu od standardního řízení). V této souvislosti je totiž nutno uvést, že obžalovaný se ke spáchání žalované trestné činnosti v řízení před soudem opakovaně doznal, kdy již v rámci prováděné silniční kontroly (ke které bylo dle sdělení policejního orgánu přistoupeno toliko namátkově [a nikoliv z důvodu případného porušení některého z ustanovení zákona č. 361/2000 Sb.]) zasahujícím policistům uvedl, že v průběhu toho večera a noci „vypil 3 x 0,2 dcl vína a 2 x 0,5 l piva“. Je zcela zřejmé, že obžalovaný svým jednáním jednoznačně naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu žalovaného přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zák. V kontextu daného případu však nelze přehlédnout, že obžalovaný je osobou doposud soudně bezúhonnou, přestupkově netrestanou, požívající v místě bydliště dobré pověsti, kdy rovněž ani v evidenční kartě řidiče nemá dosud žádný záznam. Z výše uvedeného tak lze dovodit, že v daném případě se ze strany obžalovaného jednalo pouze o mimořádné vybočení z jinak spořádaného a slušného chování coby účastníka silničního provozu.
7. Za tohoto stavu odvolací soud dospěl k závěru, že napadeným rozsudkem byla v daném případě upřednostněna tvrdost zákona, když s ohledem na osobu obžalovaného, jeho přístup k věci a patřičnou pokoru (jakož i samotné okolnosti případu a zejména pak dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného) lze požadavku obhajoby na postup soudu dle § 307 tr. řádu *vyjimečně* vyhovět, avšak za současného přijetí či uložení *zprísněných opatření*. Takové rozhodnutí je možno dle názoru odvolacího soudu považovat z hlediska potřebné nápravy obžalovaného za dostačující, když je nutno zároveň podotknout, že daný postup není dosavadní judikaturou v případě spáchaného přečinu dle § 274 odst. 1 tr. zák. ani vyloučen (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Tdo 6/2015 ze dne 14. 4. 2015). S přihlédnutím na shora uvedené skutečnosti je pak zřejmé, že došlo k řádnému naplnění zákonné podmínky ustanovení § 307 odst. 1 písm. a) tr. řádu, neboť obžalovaný se k trestné činnosti plně doznal. Splnění dalších podmínek dle § 307 odst. 1 písm. b) a c) tr. řádu není třeba vyžadovat, neboť žalovanou trestnou činností obžalovaného nebyla nikomu způsobena žádná škoda, a nedošlo při ní ani k žádnému bezdůvodnému obohacení, přičemž obžalovaný tímto svým jednáním nezískal a ani se nesažil získat majetkový prospěch (jak nalézací soud v případě uložení peněžitého trestu ve smyslu použitého ustanovení § 67, *odst. 1* tr. zák. zcela *nesprávně* dovozuje [stejně jako je tomu i při použití ustanovení § 67, *odst. 3* tr. zák.]). Dále je nutno

podotknout, že obžalovaný již dne 25. 5. 2020 složil na účet Městského soudu v Brně peněžitou částku ve výši 30 000 Kč, určenou na pomoc obětem trestné činnosti. Zároveň se pak při veřejném zasedání odvolacího soudu zavázal k tomu, že se po dobu 1 roku (a to mj. po dobu, po kterou mu byl napadeným rozsudkem původně uložen trest zákazu činnosti) zdrží řízení všech motorových vozidel. Dle názoru odvolacího soudu tak bude za současného stavu věci z hlediska naplnění účelu ‚trestu‘ (v rámci institutu podmíněného zastavení trestního stíhání) vhodnější a pro společnost i prospěšnější, aby v případě obžalovaného byl použit postup dle § 307 odst. 2 písm. a), b) tr. řádu. Za adekvátní a zcela přiměřenou pak lze shledávat délku zkušební doby podmíněného zastavení trestního stíhání v trvání 12 měsíců (když dle § 307 odst. 3 tr. řádu je její výměra v případě rozhodnutí podle odst. 2 dána sazbou od 6 měsíců do 5 let).

8. Vzhledem k výše uvedenému tak odvolací soud v souladu s ustanovením § 257 odst. 1 písm. d) tr. řádu zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu, když poté sám podle § 307 odst. 1, 2 tr. řádu s odkazem na § 307 odst. 2 písm. a), b), odst. 3 tr. řádu nově rozhodl o podmíněném zastavení trestního stíhání obžalovaného se stanovením zkušební doby v trvání 12 měsíců, a to za současného zavázání se obžalovaného k tomu, že se během zkušební doby zdrží řízení motorových vozidel, a akceptování již složené peněžité částky ve výši 30 000 Kč, určenou státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti. Obžalovaný se tak bude muset v této zkušební době vyvarovat jakékoliv trestné, jakož i přestupkové činnosti (včetně řízení motorového vozidla), neboť v opačném případě může soud kdykoliv (a to i bez návrhu či podnětu státního zástupce) rozhodnout o pokračování v jeho trestním stíhání ve smyslu ustanovení § 308 odst. 1 tr. řádu.
9. S ohledem na předmětné rozhodnutí odvolacího soudu obžalovaný pozbyl dnem 29. 7. 2020 řidičské oprávnění, když ve smyslu ustanovení § 94a odst. 1, 2 a § 113 odst. 1 písm. b, odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. je povinen ve lhůtě do 5 pracovních dnů (od doručení tohoto usnesení) odevzdat příslušnému správnímu orgánu (Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností) svůj řidičský průkaz. V opačném případě by se dopustil přestupku podle § 125c odst. 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., když by se tak zároveň vystavil mj. i nebezpečí rozhodnutí soudu o pokračování v tomto jeho trestním stíhání.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10 000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno, 29. července 2020

JUDr. Josef Teplý v. r.
předseda senátu